

ΜΕΣΑΙΟΝΙΚΕΣ ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΔΕΛΑΪΣ

ΤΑ μέσα του δεκάτου αιώνου, του τριαστούδου αιώ-
του γιά την Ιταλία αιώνας, των αδιατάκτων πολέ-
μων μεταξύ των μεγάλων φεουδαρχών, εν τών ο-
ποιών ο καθένας αγωνιζόταν να καθιερώσει τον
— άλλον, ή ν' ανακηρυχθεί βασιλεύς, ζούσε στην βό-
ρειο Ιταλία ένας φιλόσοφος και μεγάλος φεουδαρχ-
ης, ο Μπεργκάρδιο, μαρκήσιος της Ίδρεα και
κόμης του Μιλάνου, υποτελής του βασιλέως της
Ιταλίας και κόμητος της Προβηγκίας Ούγου.

Ο Μπεργκάρδιο με τους πολέμους είχε ξεπερνεί σιγα σιγα τό
φρονοτό τον τόσο πολύ, ώστε ο Ούγος άρχισε ν' ανησυχί μήπως θε-
λήσει στο τέλος να τον έκθρονισή. Γι' αυτό, γιά να τον προλάβη, έ-
στειλε έναντιον τον μεγάλη δύναμη στρατού, δίνοντας έντολή στον
επί κεφαλής στρατηγό να συλλάβη τον Μπεργκάρδιο και να τον τυ-
φλώσει.

Ο Μπεργκάρδιο όμως το έμαθε εγκαίρως αυτό και, αντί να στα-
θή να πολεμήσει με τα βασιλικά στρατεύματα που ήταν πολύ μεγα-
λύτερα των ίδιων του, έπαιξε τους μισοφρόνους τον και την ανιτή
τον περιουσία, έφυγε απ' την Ιταλία και κατέφυγε κοντά στον αυτο-
κράτορα της Γερμανίας "Οθωνα, τον. Εκεί, αφού κατόρθωσε να συγκεν-
τρώσει πολλαπλάνα στρατεύματα, με τα όποια, όταν έφανε ότι
φρόνοτος πιά ή κατάλληλη περίοδος, κατέβηκε πάλι στην Ιταλία.
Έχει παίρνοντας μαζί τον και όλους τους δυναστευμένους φεουδαρχ-
ες, ξεστράτευσε έναντιον του Ούγου, των όποιον ανάγκως να πα-
ρατηρή του θρόνου ύπερ του γιου του Λοθάριου. Ο Λοθάριος, όταν
ακούη ήταν διάδοχος, είχε παντρευθεί την φτωχότερη ποιγκρίπισσα

"Αδελαΐδα, κόρη του δούκα της Βουργουνδίας Ροδόλφου του.
Άλλα δεν φρόντας να χωρή τον θρόνο του, γιατί, στείτα από λί-
γους μήνες, πέθανε δηλητηρη-
αμένος.

Τότε ο Μπεργκάρδιο, βοη-
θούμενος κι από τον γιό του
"Ανταμπερτό, ανεκηρύχθη βασι-
λεύς της Ιταλίας και κόμης
της Προβηγκίας.

Στην αρχή, ο νέος βασιλεύς
σεβάσθηκε την χήρα του προα-
τόχου του και την άφησε να ζή
ήσυχια μέσα στο παλάτι της, με
όλες τις τιμές που ταιριάζον
στη βασίλισσα, στην όποια σύμ-
φωνα με τα έθιμα της εποχής
έκειννης, έπρεπε να περιέβη ο
θρόνος μετά τον θάνατο του συζύ-
γου της. Η ώραία χήρα ζούσε
μαζύ με τις άκοιλούθνης της, ά-
σχοιολομένη με τα περισταρία
της, τα όποια ελάτρωσε. Ο Μπεργκάρδιο έσηγανε συχνά και την έ-
βλεπε. Άλλα σε λίγον καιρό ο άλλον φεουδαρχα έφρονησένον απ' την
φρονητική διοίκηση του Μπεργκάρδιο, άρχισαν να τον άμεισιβή-
τόν του θρόνο και να ζητούν ένισχυσι απ' τους βασιλείς των άλλων
Ευρωπαϊκών χωρών γιά να τον έκθρονίσουν. Τότε ο Μπεργκάρδιο,
γιά να ένισχυθή τη θέση τον στο θρόνο, σκέφτηκε να δώσει στον γιό
τον "Ανταμπερτό γυναικία την χήρα του Λοθάριου. Έπειδή όμως
έκεινη άρνήθηκε, άρχισε να την πιέζει με κάθε τρόπο γιά να δεχθή.
Η "Αδελαΐς έννοουσε να μείνη πιστή στην μνήμη του συζύγου...
της, μολοντί δεν τον είχε άγαθήσι ποτέ και να έξακολούθη νη
ζωήν έτσι μόνη την δυστυχία της. Γιατί ήταν πολύ δυστυχισμένη ή
"Αδελαΐς.

Όταν ήταν κόρη, στον πατρικό πύργο είχε άγαθήσει έναν είπα-
τοίδη απ' την Αιλή του πατέρα της, τον όποιον και έπρόκειτο να τον
παντρευθεί. Τότε όμως την ζήτησε γιά γυναίκα τον ο Λοθάριος και ο
πατέρας της γιά πολιτικούς λόγους προτίμησε να την δώσει στον
"Ιταλό διάδοχο και όχι στον ύποτελή τον εσαυτρίδη. Έτσι ή "Αδε-
λαΐς, γιά να συμμορφωθεί με τη θέληση του πατέρα της, αναγκάστη-
κε να θάνη βαθεία στην ψυχή της τό αισθητά της και να παντρευθεί.
Ώστόσο ούτε με τό γάμο μπόρεσε να ξεχάσει τον άγαπημένο της. Και
νά τώρα, όταν να μύ έφτανε ή δυστυχία της στην όποια είχε προστεθεί
και ο θάνατος του συζύγου της, δεν έννοουσαν να την άφησουν ή-
συχ στην ζωή της. Άλλα ή "Αδελαΐς ήταν γυναικία περιήμανη και
σταθερή. Και όχι μόνον άρνήθηκε να παντρευθεί, άλλα μόλις ο Μπε-
ργκάρδιο της πρότεινε να παντρευθεί τον γιό του, άποσάθηκε στο
μοναστήρι του Κιάου, ελάττωντας
ότι εκεί θα την άφανε ήσυχ. Άλλα
ο Μπεργκάρδιο, που έννοουσε το
θρόνο του να κλονίζεται διαρκώς
πιοσάτερο, την έβγαλε διά της
βίας από τό μοναστήρι και την έ-

κλείσε σ' έναν έρημιζόν πύργο του, χτισμένον σ' έναν άποκρημένο
βράχο της λίμνης Γκοαρόντα. Εκεί την άφησε φυλακισμένη μήνες ο-
λόκληρους, τρέφοντας την με ξερό ψωμί και ξυγόντας της ένα κοι-
μάτι ψάδι γιά στροφή. Η μόνη συντροφιά της "Αδελαΐδος μέσα
στη φραχτή φυλακή της, στην όποια δεν έβλεπε κανέναν, ήταν ο ή-
χος των κυμάτων της λίμνης, άλλοτε άγριος και τρομερός και άλλο-
τε ήσυχος και άπαλός σαν χάρδι...

Και τότε τραγουδούσε με τη γλυκερά φωνή της ένα παθιακό
τραγούδι, στο όποιο έξιστορούσε τη ζωή της, τα πάθη της και την
ειρή της, σαν πεθάνη να την θάψουν στη γή της πατρίδος της, της
Βουργουνδίας.

Και ή αήρα της λίμνης έφανε τους ήχους του τραγουδιού της ως
τους φαράδες, που φάρανε στις άπέναντι όχθες και που δεν τολ-
μούσαν ούτε να πλησιάσουν στα τείχη του τρομερού πύργου.

Στό διάστημα αυτό όμως όλοι οι φεουδαρχα, οι δυναστευμένον
με τον Μπεργκάρδιο, αγωνιζόντουσαν με κάθε τρόπο να την έλευθ-
ρώσουν...

Τα βράδυ της της Μαρτίου του 949, την ώρα που έδιν ο ήλιος,
στην αρχή της λίμνης Γκοαρόντα καθόντουσαν δύο άνδρες. Ο ένας
φρόνσε οσσο καλύτερα κι' ο άλλος ήτανε ένας νεαρός φραός
της λίμνης.

Ο πρώτος περιέγραφε στον δεύτερο τα παθήματα της δυστυ-
χημένης βασίλισσας και μιλούσε τόσο ζωντά, ώστε είχε συγχίσει
τον συντροφό του. Στο τέλος του ελετε άποσαστικά:

— Θέλεις να με βοηθήσει; να τη σώσουμε απ' τα νύχια του Μπε-
ργκάρδιο και να την βγάλου-
με απ' τό έργο και σκοτεινό
κελλά όπου σατίζει;

— Θέλω, άποκρίθηκε ο
φραός. Μα πρώτα-πρώτα γιά
πές μου πώς είσαι ού ποι κά-
το απ' τό οσσο σου κρύβεις
ψυχή τόσο ευγενική και τόσο
θαρραλέα; Σε φιλοξενώ τό-
σο σε μέρες στην καλύτερα μου
κι' όμως δεν ξέρω γιά σένο
τίποτ άλλο, παρ ά μόνο πώς
σε λένε αδελφό Μαρτίνο.

— Άκουσε ήπιον... Έγώ
είμαι ή μάλλον ήμιον ο κόμης
του Τρουάν. Όταν ήμιον κ' έ-
γώ μία φορά νέος σαν σένα,
διοικούσα τους σηματοφύλα-
κες του δούκα Ροδόλφου της
Βουργουνδίας. Κάποτε ο δούξ
πρηνήριξ άγώνες, τό έπαβλο
των όποιων ήταν ή κόρη του
"Αδελαΐς, ή σημερινή δυστυ-
χισμένη βασίλισσά σας, την όποια ελάτρωα από τότε. Έλαβα κ' έγώ
μέρος στον άγώνες αυτούς και βγήκα νικητής. Έτσι θα μπορούσα
πιά να παντρευθώ τη γυναίκα που άγαπούσα. Σε ήγες βδομάδες ό-
μως έφτασε από την Ιταλία ο Λοθάριος, είδε την "Αδελαΐδα και ά-
μέσως τη ζήτησε σε γάμο. Ο δούξ τον προτίμησε από μένα. Τότε
έγώ κλείστηκα σε μοναστήρι και έμεινα εκεί ως τώρα, παρηγορημέ-
νος με τη σκέψη ότι έκεινη τουλάχιστον ζούσε έντυχισμένη. Άλλα,
πριν από δύο μήνες, έμαθα τη δυστυχία της. Άμέσως έφραγα απ' τό
μοναστήρι μου, πέρασα πέρως όλη την Προβηγκία και τη Βόρειο Ι-
ταλία και ήρθα να τη σώσω.

— Θα σε βοηθήσω, ελετε άποσαστικά ο νεαρός φραός.

Έπειτα από λίγες μέρες στον άπόμειρο πύργο του βράχου έφτασε
ο Μπεργκάρδιο και τραβήξε κατευθίνον στο κελλά της "Αδελαΐδος.
Είχε μάθει ότι ο αυτοκράτορας της Γερμανίας "Οθων, έχοντας
μαζύ τον και όλους τους δυναστευμένους Ιταλούς φεουδαρχα, ξε-
κίνησε με τό στρατό τον έναντιον του. Τα στρατεύματα του Γερμα-
νού αυτοκράτορος ήταν πολύ περισσότερα απ' τα δικά του και δεν
μπορούσε να τα άντιμετωπίση. Ο μόνος τρόπος να γλυτώσει ήταν
να κινή νόμιμα τα δικαιοφάτα τον στον θρόνο, παντρευόντας τον
γιό του με την "Αδελαΐδα.

— Άκουσε, της ελετε, μόλις μπήκε στο κελλά της. Είναι ή τελε-
ταία φορά που σου μιλώ. Άφην την αιγή ή πόρτα του κελλιού θα
άνοιξη γιά να βγύ απ' εδώ μέσα ή ή βασίλισσα της Ιταλίας και
γυναίκα του "Ανταμπερτό ή ένα πτώμα.

— Θά βγύ ή χήρα του Λοθάριου,
άπάντως ήρεμα κι' άποσαστικά ή
"Αδελαΐς.
— Τόσο το χειρότερο, ελετε ο
Μπεργκάρδιο, κ' έφυγε δυσημείως.
Την αιγή ξαναπήγε στο κελλά,

"Η ώραία χήρα περνούσε τον καιρό της με τα περιστερία της κι
όποια ελάτρωε...

ΘΑΥΜΑΤΑ ΜΑΚΡΟΒΙΩΤΗΤΟΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΕΖΗΣΑΝ 160 ΚΑΙ 180 ΧΡΟΝΙΑ ...

Οι αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς απέθαναν εις βαθθ γήρας κατά το πλείστον. Ήξ των αυτων ο Ζήνων Εξιος 102 έτη, ο Αημεζοτος 104, ο Γοργίας 107, ο Διογενής 90, ο Πλοκοράτης 99, ο Τσοκράτης 98, ο Πύρρον 90, ο Σαφοδής 95, ο Σιδωνιάτης 90 και ο Πίνδαρος 84. Οι περισσότεροι από αυτους διατροφούν μέχρι τέλος της ζωής τον την πνευματική τους διαδραμα και τη μνήμη τους.

Επί της εποχής του Ρωμαίου αυτοκράτορος Βεσπασσιανου, ο οποίος ημισε κατά τον 1ον αι. Χρ. αιώνα, έγινε καταγραφή όλων των κατοίκων του Κράτους. Ο Πλίnius αναφέρει ότι κατά την καταγραφήν αυτήν, εις την περιφέρειαν μεταξύ των Απεννίνων και του Πάδου, εύρηθησαν ηλικία τέσσερες ηλικίας 100 έτων, δεκατέσσερες 110, δύο 125, τέσσερες 130, τέσσερες 135 και τρεις 140 έτων. Σε μία πόλι μάλιστα ήθησαν έξη κάτοικοι 110 έτων, τέσσερες 120 και ένας 150 έτων!...

Επίσης στη Βόρειο Αμερική, μία καταγραφή που έγινε στα 1840, απέδειξε ότι εκ των των λευκων ήθησαν 791 των οποίων η ηλικία υπερέβαινε τα εκατά χρόνια, εκ δε των αυτων 1980 που εζησαν φτάσει τον ένα αιώνα. Στο ίδιο μέρος σε μία χρονιά πεθάναν σαράντα τρεις εκατονταίτες.

Δέν λειπον όμως και από την εποχή μας άνθρωποι που αποτελούν φαινόμενα μακροβιότητος. Κάποιος Γάλλος ονόματι Λαι, ο οποίος παντρεύθηκε επί ηλικία 70 χρόνων, απέκτησε πέντε παιδιά και πέθανε 120 έτων. Ένας στρατιωτικός τάλιν δυναμισμένος Ιουδαίος Έσινγκναι, έζησε 144 χρόνια, και μάλιστα όλη τη διάρκεια ζωής του θανάτων του είχε διατρέξει πέντε ένα διάστημα έξ λευγών. Ο Λανός ναυτης Λοζκεντεργ ενωμύρεθη εις ηλικία 111 έτων και απέθανε όταν έζόνεινε να πλησιάση τα 150. Ο χρονιάς Θεωιάς Πάρρε απέθανε 152 χρόνων. Ένας Πολωνός οιδιρονογός παντρεύθηκε για πρώτη φορά, σε ηλικία 93 χρόνων, απέκτησε κιακοσα παιδιά και, γέρος περί 163 χρόνων, δεν είχε χάσει ακόμη την ζωριότητά του. Ο Νουβηγιός Σουφροκον απέθανε 160 έτων, άφησε δε ένα γυνό 103 έτων! Ένας φαρμάς ονόματι Γκέρχο έκολλιωτισσε θανάσιμα έως τα 100 χρόνια του και απέθανε σε ηλικία 169 έτων. Ο Σωτός Κιντιγχερ και ο Ουγγρος Κζάρτον έφτασαν κ' οι δύο τους τα 180 χρόνια, κερδισάντες το ρεκόρ της μακροβιότητος!...

απολυθούμενος από δύο δημόσιου προκρούσαν διάφορα βασιστικά έργαλεια. Αλλά μόλις μπήκε μέσα, είδε το κελλι άδειαν και τον τοχο του φεγγιτή γρομμιαμένο.

Αμέσως, χωρίς να διαστάση, πήρε τους άπολυθους του, υπήσαν σε βάρκες και άρχισαν να ψάχνουν στη λίμνη. Σε λίγο είδαν μπροστά τους μία βάρκα, μέσα στην οποία φανόντουσαν τρεις άνθρωπινες αίλουετες, ένας κιάλγερος, μία γυναίκα και ένας φαρμάς.

— Έπάνο τους! φώναξε άγαγα ο Μπεργακίρο.

Οι ναύτες τον έβαλαν όλα τα θανάτά τους και άρχισαν να πλησιάζουν τους φυγάδες όλοένα περισοότερο, όσωπου έφθασαν σε απόστασι λίγων μέτρων απ' αυτούς. Ετοίμωσαν τότε τους γάντζους για να πιάσουν τη βάρκα. Τη στιγμή όμως εκείνη άρχισε να φυσάη ένας άνεμος δυνατός σηκώνοντας κίματα θεόρατα, κίματα που άρχισαν ν' απομακρύνουν την βάρκα των φυγάδων απ' τις βάρκες του Μπεργακίρο, όσωπου τους έκαναν να την χάσουν έντελως.

"Έτα οι φυγάδες έφθασαν στην θηρά. Έκει ο αδελφός Μαρτίνο ώδήγησε την Άδελαιδα στον πύργο Κανούσο, όπου είχαν συγκεντρωθί όλοι οι δνοσηρητημένοι φερνύδαχα.

Ο Μπεργακίρο έφτασε κ' αυτός σε λίγο στον πύργο. Σε λίγες βδομάδες όμως έφθασε με τα στρατεύματά του ο Όθων 1ος, νίκησε τον Μπεργακίρο κ' έλευθέωσε τους πολιορκιόμενους.

Ο Όθων θέλησε ν' ανταμείψη με πλούτη και τιμές τον έλευθωρητή και σωτήρα της συζύγου του. Αλλ' ο αδελφός Μαρτίνο δεν δέχθηκε τίποτε κ' έφυγε πάλι για το μοναστήρι του, χωρίς να τους φανερώση ποδος ήτανε πραγματικώς, κ' άφίοντας για δεύτερη φορά στη ζωή την αγαπημένη του να παντρευθί άλλον άνθρωπο, έναν αυτοκράτορα.

Ο Όθων, μόλις αντίχισε την Άδελαιδα, την έρωτεύθηκε και σε λίγες βδομάδες την παντρεύθηκε. "Επειτα συνέχισε την εκροστία του, έξεδρόνισε τον Μπεργακίρο και προσήρτησε την Ιταλία στο δλο του Κράτους.

ΠΙΚ - ΝΙΚ

ΠΑΡΑΔΟΣΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

'Η Ιστορία του κεχημπαρισώ

Το ήλεκτρον, το κοινόσ κεχημπαρί, ήταν γνωστό και στην αρχαιότητα. Οι αρχαίοι κατασκευάζαν απ' αυτό κομηματα, έπίστησαν δε ότι είχε γίνει από τα δάμαρα που έζρχσαν ή αδελφές του Φαιδρου κατά το θανάτου του. Επισήμ αναφέρεται ότι τα ανάκτορα του Μενελάου έκομηφούτο με ήλεκτρο. Οι Ασιατικοί πάλι έφαναν διάφορες σοαλιστες παραστάσεις έπάνω στο ήλεκτρο, του οποίου η δυναμσία εινε Ασιασιακή. Πρώτος ο Χαλις Μάληςος παρατήρησε την ιδιά αυτα που έχει το ήλεκτρο να παρμήν ήλεκτροσμο, κατόπιν τρέθηκε. Οι Ρωμαίοι κολομάγοι συνήθιζαν ναχουν έπάνω τους φυλάχτα από ήλεκτρο με την επιγραφή: «Θα νικήσω!» Οι αρχαίοι φαινόται ότι έπρομηθεντο όλην την ποσότητα του ήλεκτρου από τη Σικελία, ενώ σήμερα ο κρισιότερος τόπος έξαγωγής ήλεκτρου εινε η όχθης της Βαλτικής.

Το ήλεκτρον απέδειχεν ότι προσέχεται από τη ρητινη που φέρρεσε στη γη και έπίσης μεταμορφωσα στα έγκατά της. Ε'ν αυτό μέσα από ήλεκτρο βόρσοντα σιγνά διάφορα είδη έντομων, φυτών και μετώλων που προσεκόλλωνται στη ρητινη και σκεπαζόντουσαν έπίτα από αυτή. Το ήλεκτρο έξάγεται από τη γη δι' ανωρήσεις ίπνούντων και από τον πηλίνα της θαλάσσης. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο ανααυλόπνιεται το λιγότερο 150,000 χιλιάγραμμι ήλεκτρον. Το ήλεκτρο, ός γνωστόν, χρησιμοποιείται και για την κατασκευή πλιδων, κροτίων και διαφόρων κομηματον. Το μεγαλειότερο κομημάτ έλ είναι που τρέθηκε εινε ίσο με το κεφάλι ενός μαζού παιδιού και φυλάσσεται στο Μουσείο Βερολίνου.

Το παρτίνο του καταδίκου

Μία μέρα, καθώς όδηροσαν ένα κατόδικο στον τόπο της θανατοώσεως, ο ίερος που τον ανώδεκα προσπαθός να τον παρηγορήσει και να του δώση θάρρος.

— Μη λημονείτε, τέκνον μου, του έλεε, ότι κ' ο Κρόσος ήμιν έδωχεν ή άπαρξια το θάνατο.

— Ναι, παπαλή μου, άποκρίθηκε ο κατόδικος, αλλ' αυτός η έφερ πολύ καλά ότι θ' άναστήθί σε τρεις ήμερες, ενώ έγώ...

Μία άλήθεια

Κάποιος μισόγνης έλεγε: — Δείτε μου όια τα φοβίματα που φέρρεσι στη ζωή της μία γυναίκα και επί τη βάσει αυτων των στοιχείων υποφού να γράφού πλρήη και άκριβή τη βιογραφία της.

'Η ηλικία των γυναικών

Κάποις κορυία παρουσιάζεται μία μέρα στο δικαστήριό ός μάτρη. "Όταν την ερωτίζεις ο πρόεδρος για την ηλικία της, άπεινη άπάντησε άτάραχη:

- Είμαι... είκοσιέξη χρόνων!
- Σε λίγο ήλθε κ' ή σειρά του γυνού της να έξετασθί και ο πρόεδρος τον ερωτά:
- Πόσων έτων είσεθ;
- Είμαι έξη ήμερες μεγαλιότερος από τη μητέρα μου! άπάντησε σοβαρώτατα ο νέος.

Σε μία άλλη δίκη ήταν πάλιν ήμωτες: μία γυναίκα. Ο πρόεδρος την ερωτά:

- Πώς σε λένε;
- Τριανταφυλιά.
- Πόσων χρόνων είσαι;
- Τριάντα.
- Βάλε το γέρι του στο Εύαγγέλιο να όρκωθήθ.
- Λέν παιώνιο όρκο, κίμπε πρόεδρος. Βάλε... τριάντα τρία.
- Όρκισόν ότι θά πής την άλήθεια.
- Όχι, Βάλε... τριάντα πέντε, δέν σου λέω ψέμματα.
- Καλά! Όρκισόν τόφα, χριστιανή μου.
- Όχι! Μοιβαγίες την ψυχή. Γράφε... σαράντα και πιαίω κ' όρκο!...

Η δικαστιμενη Τριανταφυλιά την έπαισε, γιατί νόμιζε πως ο όρκος απέβλεπε στην ηλικία της...

Ινδιανά γωνιακά

Ο πατέρας πρέπει να κωδέυθ το παιδι του όταν εινε πέντε χρόνων, να το τιμωρή όταν εινε δέκα χρόνια και να του φέρνει ταν φίλος όταν γίνη δεκάξη.

Αμερικανικό λεξιλόγιο

Απόσθε τί έξηγησι δίνει σε μερικές λέξεις και Αμερικανική εφημεριδα:

- Βίος = χρόνος, προς άργερολογία.
- Άνη = μηχανή προς απόκτηση χρημάτων.
- Γυνή = μηχανή προς κατανάωση αυτων.
- Παιδιά = όμοια μηχανή με την προηγούμενη αλλά λιγάκι μικροτέρα.

